

Mänsklighetens relation till tiden

Välkomna, mina käraste, käraste vänner. Ni är alla välsignade, var och en av er. Välsignat är ert arbete på denna väg.

Varje levande organism upplever synliga förändringar som representerar milstolpar i dess växandeprocess. När jag talar om en levande organism, avser jag inte bara en individ. En grupp som denna utgör en levande, växande organism, eftersom den står på ett friskt fundament vilket gör det möjligt för många fler individer att odla sitt växande. Var och en av er som deltar i detta arbete bidrar till gruppens inre växande. Många av er gör ert allra bästa för att växa ut ur förvirringar och misstag och därmed bidrar ni. Vissa av er hjälper också till genom yttre handlingar, var och en på sitt sätt.

En sådan hjälp och ett sådant bidrag är av stort värde och de kosmiska krafterna tackar sådana människor på sitt eget sätt. Våra tack – om vi kan kalla det så, i brist på bättre ord – tar formen av särskilda välsignelser som inte lätt och omedelbart känns igen. Deras verklighet uppfattas endast i en djup meditation. Dessa särskilda välsignelser kommer i kväll till alla vänner, både de som närvarande och de som inte är närvarande. Universell, gudomlig tacksamhet existerar verkligen, mina vänner. Må alla som hjälper till med inre och yttre medverkan känna dessa välsignelsers verklighet. Alla har sin egen möjlighet att bidra till att denna "sanningskropp" växer, men det är att se och möta sitt lägre jag i fullständig uppriktighet som representerar det huvudsakliga bidraget som säkerställer den här gruppens fortlevnad på dess nuvarande friska fundament.

En levande organisms växande kan inte alltid mätas genom yttre tecken. Detta gäller för såväl grupper som individer. Alla med ett öppet och känsligt sinne kan förnimma ett växande och inre hälsa, även om det ibland inte finns några yttre förändringar eller uppenbara manifestationer. Det finns dock tillfällen då en yttre förändring är märkbar. Detta är ett sådant tillfälle. Det faktum att vi nu befinner oss i nya kvarter representerar en milstolpe. Gudomliga välsignelser går fram till alla er som gjorde detta växande möjligt; den nya satsningen är välsignad. När milstolpar passeras i en organisms växandeprocess, kan den inre verkligheten förnimmas av alla som har bidragit till den genom sina handlingar och genom självkonfrontationens arbete. Må detta vara fallet nu. Må ni alla bli fyllda till brädden av en våg av hopp om och trygghet i att ni lever i ett gott universum där det inte finns något att frukta.

I kväll skulle jag vilja diskutera ett nytt ämne, mänsklighetens relation till tiden. Detta är verkligen ett viktigt ämne. Mina ord kommer att vara till stor hjälp om ni tar er besväret att begrunda dem och försöka tillämpa dem på er själva. Vad jag kommer att säga kan vid första anblicken förefalla helt ovidkommande för era personliga liv på grund av dess abstrakta, filosofiska och metafysiska natur. Men om ni har tålmod och försöker följa den djupare innebörden av mina ord, kommer ni snart att se att de i själva verket har en mycket praktisk tillämpning.

Människans tillvaro på jorden, i jordens dimension och dess atmosfär, är bunden av tiden. Jag förklarade vid ett tidigare tillfälle att tiden är sinnets skapelse. Utan sinnet existerar inte tiden. I er dimension är rum, tid och rörelse tre separata aspekter av verkligheten. När mänskligheten når en högre grad av medvetande och med den en utvidgad dimension, börjar rum, tid och rörelse att integreras mer och mer, tills de blir ett. Det är dock ett misstag att tro att nästa högre dimension består av tidlöshet. Det finns många utvidgade "tider", om jag får använda detta uttryck, i de högre tillvarorikena, långt innan man når tillståndet som är tidlöst. Det är ännu omöjligt för mänskligheten att greppa detta fullt ut. Det bästa ni kan göra är att ibland ana den här sanningen.

Tiden utgör en mycket begränsande existentiell modalitet. Den utgör ett fragment, avskuren från en mer vidsträckt och friare upplevelsedimension. Det begränsade fragment som kallas tid finns till förfogande för människor så att de kan växa, uppfylla sig själva, uppleva och uppnå lycka och befrielse upp till de gränser som motsvarar denna dimension. I den grad som de uppfyller sin potential genom att växa inombords, blir deras liv en dynamisk och full upplevelse där tidens begränsning inte kommer att utgöra en svårighet.

Här vill jag återigen inflika, då det berör detta ämne så mycket, att det är möjligt att på det hela taget befinna sig på en väg där man utvecklar sig själv och likväl missa många möjligheter till växande. Hur många gånger händer det inte att ni finner er i en negativ sinnesstämning utan att erhålla den djupa lärdomen bakom den eller ser vilken betydelse den har för ert innersta väsen? I stället väntar ni bara på att sinnesstämningen ska passera av sig självt. Ni kommer allt oftare att utsättas för sådana perioder av depression, oro, osäkerhet och disharmoni, och om de inte uppmärksammas, kommer det att bli svårare att hitta den inre orsaken. I dessa fall använder ni inte tiden väl och den blir en börda och en källa till konflikt. Om du använder varje sådan möjlighet till växande för att gå till roten av den negativa händelsen eller sinnesstämningen, kommer du att uppleva en djup förståelse och frigörelse. Då kommer upprymdheten och tilliten till livet och till dig själv som du nu endast upplever ibland att bli ett mer varaktigt tillstånd. Då blir du ett med tidselementet i er dimension och växer därigenom organiskt in i en utvidgad tidsdimension.

Håglöshet, depression, otålighet, nervositet, ångslan, spänning, frustration, tristess, apati och fientlighet – alla dessa känslor och många andra – utgör i sista hand ett resultat av outnyttjad tid. Om man inte gör det ytterst möjliga för att förstå sig själv och lösa inre konflikter och förvirringar, kan man inte undvika de negativa känslorna som utlöses när tiden passerar outnyttjad.

Till de av mina vänner som har upplevt en befrielse från sådana känslor med en tillströmning av styrka och inre glädje, en känsla av att man är ett med livet, säger jag: ni kan upprepa den upplevelsen när ni inte drar er undan mödan att titta djupt in i er själva tills ni upptäcker ursprunget till alla negativa känslor. När ni erinrar dessa stunder av frigörelse, vet ni att de alltid ägde rum i samband med sådana bemödanden från er sida. Och till er som inte ännu har haft den upplevelsen, då ni kanske är nya på denna väg, säger jag: den kan bli er om ni gör det som är nödvändigt.

Ni kanske undrar vad dessa reflektioner har att göra med er relation till tiden. Om ni analyserar varje negativ känsla, kommer ni att upptäcka att den står i konflikt med det begränsade tidsfragmentet som finns till förfogande. Detta kan vara en mycket bra meditationsövning och lämpar sig väl för djupare utforskning. Konstruktiva, realistiska och positiva känslor står inte i konflikt med tiden, eftersom tiden används så som den är tänkt.

Den diffusa vetskapen om att tiden som ni förfogar över är begränsad i den här jordiska dimensionen skapar en särskild spänning. Ni strävar därför efter att komma ut ur den begränsning som ”tiden” utgör och stretar som en hund drar i sitt koppel. Tiden håller er i sitt grepp och ni känner er fånglade i ett fragment av verkligheten. Det omedvetna har fortfarande kvar ett minne av tidlöshetens stora upplevelse och försöker finna sin väg tillbaka in i en gränslös frihet. Detta kan göras, men endast genom att acceptera och fullt ut använda det fragment som ni kallar tid. Då blir övergången till friheten ett organiskt flöde med ett minimum av konflikter. Eller så kan man förstås göra motstånd genom att streta emot övergången och inte använda tiden på det sätt som jag beskrev och som alla sanna andliga lärare pekar mot. Då uppstår oundvikligen konflikter och spänningar.

Alla sanningsenliga andliga, metafysiska eller filosofiska begrepp, idéer eller postulat har sin praktiska tillämpning på psykologiska inställningar. Detta är hur ni kan få insikt om och bekräfta en sanning som ges till er.

Låt oss nu diskutera den särskilda konflikt som människan har med tiden. Var och en av er har möjligheten att ta reda på sanningen i det jag säger, förutsatt att ni tar de nödvändiga stegen där ni undersöker er själva. Som jag redan har antytt, strävar människan efter att nå en friare

tidsdimension. Översatt till det praktiska livet yttrar sig detta som en strävan mot morgondagen. Om ni observerar er själva ingående ur just detta perspektiv, kommer ni att märka att det stämmer i så många fall. Ibland är det helt uppenbart på grund av att era tankar befinner sig på ytan; vid andra tillfällen genomsyrar det er som ett diffust allmänt klimat och är därför inte lätt att känna igen.

Människor strävar mot framtiden huvudsakligen av två anledningar: man gillar inte nuvarande stund och hoppas på något bättre av framtiden eller annars att man är rädd för en viss aspekt av livet och vill lämna den bakom sig i det förflutna. Era diffusa förhoppningar om framtiden samt det obehagliga, ouppfyllda nuvarande tillståndet är era anledningar till att ni strävar bort från nuvarande stund och in i framtiden. Ni undviker därigenom att leva i *nuet*. Om du i emellertid skulle utforska anledningarna inom dig till att du är ouppfylld och har svårigheter som får dig att sträva bort från dem, skulle du helt kunna leva i *nuet*, meningsfullt och dynamiskt och erhålla alla de många glädjeämnen från varje stund som nu förbises. Om varje stund verkligen levdes fullt ut, skulle ni redan nå en utvidgad tidsdimension samtidigt som ni fortfarande befinner er i denna jordiska dimension. Sanningen är att endast genom att fullt ut använda den dimension som ni lever i, kan ni växa ut ur den. Att uppleva allting som varje stund inrymmer kommer att hejda er från att sträva bort; ni kommer därmed automatiskt att märka att ni flyter in i nästa tidsdimension.

Medvetenhet är som alltid det första steget. Bli alltså medveten om din inre strävan bort från *nuet*. Du kommer då att upptäcka att du kämpar emot *nuet* på grund av att du inte riktigt har funnit och löst orsakerna som gör att du strävar in i framtiden. En sådan undersökning kommer att ge er den bästa förhållningen vad gäller den ena sidan av mänsklighetens konflikt med tiden.

Bilden är helt motsatt i den andra änden av konflikten. Människor är rädda för framtiden samtidigt som de strävar mot den, eftersom framtiden även innebär död och sönderfall. Medan de stretar in i framtiden i hopp om att bli uppfyllda, hejdar de samtidigt tidsflödet i önskan om att hejda dess rörelse, eller till och med gå tillbaka till ungdomen. Människor vill två omöjliga saker: framtidens uppfyllelse i det förflutna eller åtminstone i *nuet*. Den önskan ger upphov till två motstridiga själsrörelser: den ena strävar framåt, den andra håller tillbaka. Det behöver knappast sägas att själen lider av en spänning, ett lönlöst och destruktivt slöseri med energi.

För en tid sedan diskuterade jag rädslan för döden, som är en integrerad del av konflikten med tiden. Rädslan för döden åstadkommer en bakåtrörelse, i motsats till den naturliga tidsrörelsen som utgör ett stadigt, harmoniskt flöde. Om du kan känna in dess rytm, kommer du att vara i harmoni. Du kan göra det genom att vara i tiden på det enda meningsfulla sättet, genom att använda varje stund och händelse för att växa. När du inte strävar bort från framtiden, kommer du inte att frukta den. När du inte drar dig bort från nuvarande stund, kommer du att använda den väl

och det kommer då inte att te sig önskvärt att sträva bort från den. Detta är att vara, även om det ännu inte är varandets högsta tillstånd. Detta är varandets tillstånd som sammanfaller med den tidsdimension som ni lever i.

När man väl befinner sig i detta tillstånd, följer man det naturliga flödet. Tidvågen kommer på ett naturligt och intagande sätt att föra er in i nästa utvidgade dimension, som ni är så rädda för på grund av att ni ännu inte kan bevisa dess verklighet. Själva brådskan att komma in i den nya dimensionen å ena sidan, samt rädslan för det okända å den andra, utgör reaktioner på vad som tycks vara så osäkert för en del av er personlighet. Med dessa reaktioner begränsar du den naturliga rörelsen och skapar en spänning, där du ställer in dina själskrafter så att de verkar i motsatta riktningar. Resultatet är att växandet stagnerar, liksom avsaknaden av den fulla upplevelsen av varje ”nu”.

När du har fastställt den subtila, men likväl mycket distinkta inre dubbla rörelsen, kommer du att upptäcka ett psykologiskt värde i att förstå egenskaperna hos de känslor och inställningar som är ansvariga för de motstridiga själsrörelserna.

Om du strävar framåt, gör du det på grund av att du på ett eller annat sätt inte vill få insikt om vissa funktioner i ditt särskilda liv som skulle kunna förbättras. På något sätt låter du möjligheterna glida förbi. Jag talar inte om yttre möjligheter och uppfyllelser, även om dessa ofta kan utgöra ett slutresultat av att man missar inre möjligheter till att växa och utveckla själen – att lösa inre konflikter och lösa upp inre misstag.

Den dagliga återblicken som jag förespråkar utgör ett av de bästa medlen för att leva fullt ut varje dag och varje timme. Jag vågar säga att alla mina vänner som så idogt arbetar på denna väg har upplevt, åtminstone då och då, den speciella friden som är full av den levande gnistan, lika dynamisk som den är fridfull, efter att i hela dess djup ha fått insikt om en förvrängning eller negativ inställning i sitt inre. Om man drar fördel av all den nytta som insikten inrymmer, visar sig ofrånkomligen den underbara känslan av att vara levande.

Att insikten i sig kan vara mindre smickrande och desillusionerande för dig, och ibland även smärtsam, kommer inte att minska den stora upplevelsen när insikten väl är fullständig. Tvärtom. Den kan förse dig med det bästa beviset på att mina ord är sanna. Man kan också använda den fridfulla upplevelsen som en måttstock. Närhelst en självkonfrontation i slutänden inte frambringar en upplyftande upplevelse, har du inte funnit allting som finns att upptäcka. Denna vetskap bör inte göra dig otålig eller spänd, utan hjälpa dig att förstå att du duckar för sanningen på något sätt. Du vill inte se allting som finns att se.

Medvetenheten kommer att öppna dig så att du till slut erhåller den största möjliga upplevelse från varje enskild händelse. Du kommer att odla den inre viljan att se och uppfatta allting inom dig som finns att konfrontera och förstå. Du kommer då att uppleva upprymdheten i att ha uppfyllt dig själv till det yttersta i denna stund. Du kommer då inte längre att rycka i tiden i diametralt motsatta riktningar.

Mina vänner, har ni någonsin tänkt på varför det är så att man efter en mindre smickrande eller smärtsam insikt – förutsatt att man verkligen går till dess djup och inte stannar halvvägs – upplever en så dynamisk känsla av harmoni och att vara levande? Det är så bara för att du i den stunden till fullo har utnyttjat det som ges till dig, tidsfragmentet som du har till ditt förfogande. När du är håglös och deprimerad eller på något sätt olycklig, finns materialet där, mitt framför dig; du är mitt i det, men du är blind för det. Du fokuserar inte din uppmärksamhet på det. Du försöker bara att komma ut ur detta ”nu” utan att använda det. Detta är den framåtgående rörelsen som också ger upphov till rädslan för att växa in i döden – som i själva verket utgör en tröskel till livet. Du håller därför tillbaka samtidigt som du också drar framåt.

Rädslan för döden existerar i många former. Jag vill inte gå in mer i detalj på vad jag tidigare har sagt om detta ämne, utan bara säga att vilken andlig eller religiös övertygelse som helst, om den läggs ovanpå från utsidan och inte upplevs inombords, utgör lika mycket en del av rädslan för döden som en våldsam irreligiös protest. Dessa är endast två olika sidor av samma mynt.

Det enda sättet att uppleva tidsflödet som inte känner till något avbrott, som för er till utvidgade dimensioner, är att använda varje levande stund på det sätt som ni lär er att göra på denna väg. Ni har då inte längre med begrepp att göra, som ni bejakar eller förkastar, som ni håller med om eller inte. En inre upplevelse kommer till stånd som får er att inse att den nuvarande tidsmatrisen endast utgör en aspekt av en annan tidsmatris, att den bara utgör ett fragment av en större helhet. Detta i sig för med sig vetskapen om att döden inte är något annat än en illusion. Döden är bara en manifestation av övergången till en annan dimension. Sådana ord kan dock endast vara meningsfulla om upplevelsen av deras verklighet möjliggörs. För detta ger arbetet på denna väg rikligt med möjligheter.

När ni läser detta föredrag igen, kanske ni stöter på passager som inte är helt tydliga för er. I era diskussionsgrupper har ni möjlighet att klargöra dem ytterligare, förutsatt att ni bemödar er för att söka tillsammans efter det som ni önskar förstå på ett djupare plan. Att delta i diskussionerna är viktigt, för annars förblir mina ord bara ord – och detta räcker inte.

Finns det nu några frågor kring detta ämne?

FRÅGA: Du säger att när man väl lämnar denna tidsdimension, så träder man in i en annan som innebär att rum, tid och rörelse förenas. Skulle du kunna förtydliga detta?

SVAR: Ja, jag ska försöka. I er dimension är tid och rum två separata faktorer. Jag ger er ett konkret exempel: Du befinner dig i ett visst rum, du behöver tid för att komma dit. För att överbrygga avståndet är en rörelse nödvändig. Rörelsen utgör alltså bron som kombinerar tiden och rummet. I nästa dimension, där det finns ett mer vidsträckt fragment av vad man kan kalla tid – vilket fortfarande är långt ifrån tidlöshet – är rörelse, tid och rum ett. Med andra ord: Du befinner dig i ett visst rum. Du tänker på rummet som du önskar vara i. Rörelsen som behövs för att överbrygga avståndet utgör din tanke. Den utgör ett kortare spann av tid och rörelse. Tanken, som är rörelse, tar dig till ett annat område i rummet, oavsett avståndet, mätt i er dimension. Förstår du det?

FRÅGA: Ja. Men detta väcker två frågor. Den ena är om detta kan ske på jorden? Den andra är: Jag såg ett TV-program nyligen som förklarade att i yttre rymden, som vi känner till den i dag, sker den här anpassningen via rörelse genom tid och rum, så att tiden förändras beroende på hastigheten som man färdas med i rymden. Jag förstår inte riktigt det.

SVAR: Att överbrygga avstånd med tanken är inte möjligt på jorden med materiella medel. Anden, psyket, är naturligtvis i stånd att uppleva detta. Den upplever i själva verket det hela tiden, men den vakna hjärnan är sällan medveten om det. Den fysiska kroppen är oförmögen till upplevelsen, eftersom den är gjord för och anpassad till den begränsade dimension där det finns en separation mellan tid och rum, och bron mellan dessa är rörelse.

Vad gäller din andra fråga: När material och tekniska medel har upfunnits för att lämna den här dimensionen, blir en föraning om den faktorn tillgänglig för materiell hjärnmässig kunskap. Men huruvida upptäckten förstås i dess djupare innebörd beror naturligtvis på individen, på människors förmåga och vilja att förstå. Jag kan tillägga att den tekniska kunskapen som förde in den här kosmiska sanningen i er materiella värld – samma sanning som jag här närmade mig från ett annat håll – är en följd av att denna jordiska sfär, generellt och i sin helhet, är redo att greppa en högre sanning. Om mänskligheten, trots dess möjlighet till växande som förde fram en sådan högre sanning i dess sinne, fortfarande inte lär sig den djupare innebörden av den, kommer den att stagnera med alla de destruktiva resultat som följer av en sådan stagnation. Det är precis samma process med en individ. En person som har potential att växa men som inte utnyttjar den, kommer att bli en mer belastad själ än den som kanske i själva verket anstränger sig mindre i riktning mot sin individuella utveckling, men som ligger närmare den givna potentialen. Detta förklarar varför det är omöjligt att döma och jämföra.

För att komma tillbaka till din fråga: De tekniska upptäckterna är ett sätt att hjälpa mänskligheten att förvärva en bredare medvetenhet. Men om en teknisk upptäckt inte leder till en bredare och djupare förståelse, kommer en sådan upptäckt inte bara att bli meningslös, den kommer att bli destruktiv. Hur konstruktiv och fördelaktig varje upptäckt blir, beror på huruvida mänskligheten som helhet förstår den andliga och kosmiska lagen på en djupare nivå än innan en sådan upptäckt gjordes. Om detta sker, kommer den att hjälpa mänskligheten att skapa en större inre frihet, frambringa ett snabbare växande och en snabbare utveckling och därmed skapa en större yttre fred och rättvisa.

Om historien observeras ur detta perspektiv, kommer det att visa sig att varje omvälvning som mänskligheten har upplevt är ett resultat av att en bredare kunskap används utan den riktiga förståelsen. Sambandet mellan ny kunskap i vissa epoker och efterföljande omvälvningar på grund av att kunskapens verkliga innebörd ignoreras, skulle kunna konstateras om historiker som tog sig an en sådan undersökning själva befann sig i en fullt växande livsprocess. Ny kunskap är inte nödvändigtvis och uteslutande av teknisk natur. Den kan bestå av ett inflöde i konsten, filosofin eller vilket upplevelseområde som helst. Sambanden är inte omedelbart synliga, men de finns där. Det skulle kunna vara en intressant studie för en historiker som är rustad i sitt inre att se det som först verkar oklart, men som framträder tydligt när uppmärksamheten väl fokuseras i rätt riktning.

Vad du nämnde i din andra fråga är samma sak i tekniska termer som jag förklarade i filosofiska och psykologiska termer.

Mina käraste vänner, var återigen välsignade, var och en av er. Må dessa ord inte bara passera hjärnan. Må de verkligen ge er en drivkraft att lyssna djupt inom er för att få lite distans till er själva. Genom att bara vinna lite mer objektivitet kan du känna dig mer avslappnad i dig själv och mer tillfreds med livet i detta tidsfragment, så att du kan använda det utan rädsla och varken sträva mot framtiden och inte heller streta emot den. Du blir därför i harmoni med tidsflödet. Genom att upptäcka dina innersta, dolda inställningar och känslor, finner du dig således, lite i taget, flytande med tidvågen, i harmoni med den och lever fullt ut i varje nu. Må alla mina goda vänner – de som är närvarande och de som inte är närvarande, de som är nya och de som är tveksamma, de som kan tänka sig att börja ett nytt sätt att leva i sitt inre – må ni alla finna ert verkliga jag och därmed till slut övervinna barriären som får er att rikta synen mot den synliga manifestationen samtidigt som ni är blinda för vad som orsakar den.

Var i frid. Må ni finna styrkan och den verklighet som jag försöker att hjälpa er att finna. Var välsignade. Var i Gud!

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-06-16